

บทที่ 4

การส่งเสริมการลงทุนโดยมาตรการทางภาษีของประเทศเวียดนาม

4.1 หลักการของกฎหมายส่งเสริมการลงทุนของประเทศเวียดนาม

ในการประชุมสมัชชาแห่งชาติครั้งที่ 6 ของเวียดนาม เมื่อปี 2529 นับเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจสู่ระบบตลาดภายใต้การควบคุมของรัฐบาล ต่อมาในการประชุมสมัชชาพรรคครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2530 จึงมีการออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ (Law on Foreign Direct Investment) เป็นครั้งแรก จนถึงปัจจุบันมีการปรับปรุงแก้ไขไปแล้ว 4 ครั้ง เมื่อ 30 มิถุนายน 2533, 23 ธันวาคม 2535, 12 พฤศจิกายน 2539 และ 9 มิถุนายน 2543 หลังจากนั้นมีการแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเป็นระยะ ๆ ล่าสุดมีประกาศแก้ไขเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ ของนักลงทุนต่างประเทศเมื่อปลายปี 2546 และกลางปี 2547 ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

ปัจจุบันหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศคือ Foreign Investment Agency ในสังกัดกระทรวงวางแผนและการลงทุน (Ministry of Planning and Investment : MPI) และมีหน่วยงานระดับกรม (Department of Planning and Investment : DPI) ประจำอยู่ในทุกจังหวัดในกฎหมายการลงทุนจากต่างประเทศของเวียดนาม ให้การรับประกันว่าจะให้การปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกัน ต่อนักลงทุนต่างชาติที่ลงทุนในเวียดนามในด้านต่าง ๆ ดังนี้¹

- 1) ไม่มีการยึดทรัพย์สินหรือโอนกิจการลงทุนของต่างประเทศเป็นของรัฐ ตลอดช่วงระยะเวลาของการลงทุน
- 2) ให้การรับประกันว่าจะปกป้องสิทธิในทรัพย์สินอุตสาหกรรม และผลประโยชน์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีในเวียดนาม
- 3) รัฐบาลจะปกป้องผลประโยชน์ของนักลงทุนอย่างสมเหตุสมผล หากมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักลงทุน เช่น หากกฎหมายที่ประกาศใช้ภายหลัง ทำให้ผลประโยชน์ของนักลงทุนลดลง นักลงทุนที่ลงทุนก่อนหน้าที่กฎหมายใหม่ประกาศใช้มีสิทธิเลือกใช้สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายเดิมได้

---

¹ <http://www.boi.go.th>

- 4) รัฐบาลรับประกันการให้สิทธิการโอนย้ายไปต่างประเทศสำหรับ (มาตรา 22)²
  - กำไรจากการดำเนินธุรกิจ
  - เงินที่ได้รับจากการจัดเตรียมเทคโนโลยีและบริการ
  - เงินต้นและดอกเบี้ยของเงินกู้จากต่างประเทศในระหว่างดำเนินกิจการ
  - เงินลงทุน
  - เงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ที่มีกรรมสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมาย
  - รายได้หลังหักภาษีรายได้ของแรงงานต่างชาติที่ทำงานในเวียดนาม (มาตรา 23)
- 5) เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างผู้ร่วมทุน หรือระหว่างบริษัทต่างชาติกับสถาบันใด ๆ ของ เวียดนาม และไม่สามารถตกลงกันได้ สามารถเสนอให้อนุญาโตตุลาการหรือองค์การอื่น ๆ ตามที่ตกลงกันเป็นผู้ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมได้
- 6) อนุญาตให้บริษัทต่างชาติดำเนินการลงทุนได้ 50 ปีและสามารถต่อเวลาได้ถึง 70 ปี

4.2 ความเป็นมาของการส่งเสริมการลงทุนโดยมาตรการทางภาษีของประเทศเวียดนาม

กฎหมายการส่งเสริมการลงทุนฉบับแรกของเวียดนาม ได้รับการอนุมัติและเห็นชอบจากสภาแห่งชาติเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1987 หลังจากนั้นก็มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระของตัวบทกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพการลงทุนและปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงาน จนกระทั่งได้มีการออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ทดแทนกฎหมายฉบับเก่าเมื่อเดือนพฤศจิกายน 1996 กฎหมายส่งเสริมการลงทุนของเวียดนามนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นกฎหมายที่เปิดกว้างและเอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากที่สุดฉบับหนึ่งในประเทศแถบนี้ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากรัฐบาลได้มีนโยบายปฏิรูปประเทศหรือ นโยบาย Doi Moi ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมการลงทุน ประกอบกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในการประชุมสภา ผู้แทนราษฎรครั้งที่ 7 ในปี 1991 และครั้งที่ 8 ในปี 1996 การประชุมได้เน้นย้ำถึงนโยบายเศรษฐกิจ การตลาดที่หลากหลาย (multi-sector market economy) แบบสังคมนิยมภายใต้การกำกับดูแลของ ภาครัฐ และการปฏิรูปโครงสร้างองค์กรของรัฐอย่างกว้างขวาง

นอกเหนือการปรับปรุงกฎหมายทางเศรษฐกิจ และการเร่งก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคของประเทศแล้ว รัฐยังได้ดำเนินการปฏิรูปการบริหารงานเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ หนึ่งในรูปแบบของการปฏิรูปครอบคลุมการลงทุนจาก

² Law on Foreign Investment in Vietnam

ต่างประเทศ ในปี 1996 มีการรวมหน่วยงานคณะกรรมการวางแผนแห่งชาติ (State Planning Committee) และ คณะกรรมการเพื่อความร่วมมือและการลงทุนแห่งชาติ (State Committee for Co-operation and Investment) เป็นกระทรวงวางแผน (Ministry of Planning, MPI) ซึ่งในปัจจุบันเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ปัจจัยหลักที่สำคัญในการปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศคือการที่รัฐมีบทบาทที่จำกัดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งรวมถึงการกระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชน นี่คือการเป้าหมายหนึ่งของนโยบาย "Doi Moi" หรือนโยบายปฏิรูปประเทศ นโยบายได้นำไปสู่ความอิสระด้านราคาและการค้าและมีการยกเลิกการชดเชยให้ภาครัฐ และการขาดทุนของภาครัฐ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนเป็นระบบอัตราเดียวเพื่อสะท้อนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของต่างประเทศอย่างใกล้ชิด มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างช้า ๆ ในด้านการค้าระหว่างประเทศ มีการอนุญาตให้บริษัททำการนำเข้าส่งออกได้โดยตรง ข้อจำกัดด้านการนำเข้าส่งออกลดน้อยลง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรามีความเป็นอิสระมากขึ้น และระบบธนาคารมีการปรับปรุงเป็นระบบสองระดับ ธนาคารพาณิชย์มีการแยกตัวออกมาจากธนาคารของรัฐและธนาคารกลาง การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการออมและการใช้มาตรการควบคุมเงินสดอย่างเข้มงวด เพื่อเป็นการลดการขาดดุลด้านงบประมาณ มีการออกพันธบัตรตราสารหนี้ทดแทนการกู้ยืมเงินตรา ในด้านการคลัง รัฐได้ขยายฐานของผู้เสียภาษีและเริ่มใช้อัตราภาษีเดียวสำหรับกำไรของบริษัทในทุกภาคของเศรษฐกิจ เพิ่มความเข้มแข็งโครงสร้างกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับเศรษฐกิจ การตลาดที่หลากหลาย กล่าวโดยสรุป การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติได้ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในรูปของการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ³

4.3 ลักษณะของหน่วยทางธุรกิจตามกฎหมายของประเทศเวียดนาม⁴

ตามกฎหมายการลงทุน (Law on Foreign Investment in Vietnam) ได้แบ่งลักษณะของหน่วยทางธุรกิจของชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุนในประเทศเวียดนาม เป็นประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

³ คู่มือลงทุนเหมืองแร่เวียดนาม, กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่, กระทรวงอุตสาหกรรม

⁴ <http://www.boi.go.th>

1) สัญญาร่วมลงทุนธุรกิจ (Business Co-operation Contract : BCC) เป็นการร่วมทุนทำธุรกิจระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนเวียดนาม ซึ่งมีความยืดหยุ่นมากที่สุด นิยมทำในอุตสาหกรรมประเภทน้ำมัน โทรมคมนาคม และการโฆษณา ตามกฎหมายสัญญาลักษณะนี้ไม่ถือว่าเป็นการจัดตั้งบริษัทจำกัดแห่งใหม่ แต่เป็นการสร้างความผูกพัน โดยสัญญาของโครงการนั้น ๆ ด้วยความสมัครใจของทั้งสองฝ่ายในการจัดสรรหน้าที่ ความรับผิดชอบ กำไรและขาดทุน และไม่มีข้อกำหนดเรื่องเงินทุนขั้นต่ำของต่างชาติ ระยะเวลาของสัญญาขึ้นอยู่กับข้อตกลงกัน แม้ว่าจะไม่มีข้อกำหนดในเรื่องระยะเวลาแต่โดยส่วนใหญ่แล้วสัญญาชนิดนี้จะเป็นสัญญา ระยะสั้น ข้อเสียของการลงทุนประเภทนี้คือ ไม่มีการจำกัดความรับผิดชอบหากเกิดการขาดทุน อีกทั้งนักลงทุนต่างชาติยังขาดความเป็นอิสระในการบริหารงาน

2) กิจการร่วมทุน (Joint Venture : JV) ในอดีตกิจการร่วมทุนเป็นรูปแบบที่นิยมกันมากในเวียดนาม แต่ปัจจุบันเริ่มลดลง เนื่องจากมักมีปัญหาด้านการบริหารงานและการขยายธุรกิจ กิจการร่วมทุนก่อตั้งโดยสัญญาร่วมทุนระหว่างนักลงทุนต่างชาติ รายเดียวหรือหลายรายกับนักลงทุนของเวียดนามรายเดียวหรือหลายราย เพื่อดำเนินกิจการทางธุรกิจร่วมกัน หรือบางกรณีอาจเป็นการดำเนินการระหว่างรัฐบาลต่างประเทศกับรัฐบาลเวียดนามก็ได้ การลงทุนประเภทนี้เป็นการตั้งบริษัทใหม่ในรูปแบบหุ้นส่วนที่จำกัดความรับผิดชอบ มีสภาพเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายของเวียดนาม การก่อตั้งต้องได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนก่อตั้งจากกระทรวงวางแผนและการลงทุน (Ministry of Planning and Investment : MPI) ทั้งนี้ ผู้ที่เข้าร่วมลงทุนจะมีกฎหมายกำหนดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการลงทุน โดยมีสัดส่วนทุนของแต่ละฝ่ายที่ชัดเจนตามข้อตกลง นักลงทุนต่างชาติอาจลงทุนในรูปแบบของเงินตราต่างประเทศ โรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ สิทธิบัตร ความรู้ทางเทคนิค กระบวนการทางเทคนิค และการบริการทางเทคนิคก็ได้ ซึ่งจะมีการประเมินค่าทุนเหล่านั้นเป็นตัวเงินโดยใช้ราคาตลาด ณ เวลานั้น สำหรับนักลงทุนชาวเวียดนามอาจลงทุนในรูปแบบเงินตราของเวียดนามหรือเงินตราต่างประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดิน โรงงาน หรือ แรงงานก็ได้ ไม่มีการกำหนดเพดานของการลงทุนร่วม หรือสัดส่วนการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ แต่โดยทั่วไปสัดส่วนการลงทุนจากต่างชาติต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของเงินลงทุนทั้งหมด ในส่วนของกำไรและความเสี่ยงต่าง ๆ ของกิจการร่วมทุนจะเฉลี่ยไปในแต่ละฝ่ายที่ร่วมลงทุนตามสัดส่วนของทุน ระยะเวลาของการลงทุนจะกำหนดไว้ชัดเจนในสัญญา หากไม่สามารถทำได้ตามเวลาที่กำหนด อาจถูกยกเลิกสัญญาทันที ระยะเวลาของสัญญากำหนดไว้ไม่เกิน 50 ปี แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นกับเงินลงทุนด้วย กิจการร่วมทุนจะดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหาร (Board of Management : BOM) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากแต่ละฝ่ายตามสัดส่วนของเงินลงทุน ทั้งนี้สมาชิกอย่างน้อย 2 คน ใน BOM

จะต้องมาจากฝ่ายเวียดนาม ส่วนประธานของ BOM มาจากการแต่งตั้งโดยผู้ร่วมกิจการ ทั้งสองฝ่ายซึ่งเห็นชอบร่วมกันเป็นเอกฉันท์ และ BOM จะแต่งตั้งผู้อำนวยการทั่วไปและรองผู้อำนวยการทั่วไป เพื่อรับผิดชอบในการบริหารกิจการ ซึ่งผู้อำนวยการทั่วไปหรือรองผู้อำนวยการทั่วไปคนที่ 1 คนใดคนหนึ่ง จะต้องเป็นตัวแทนจากฝ่ายเวียดนาม

3) กิจการที่ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของทั้งหมด (Wholly Foreign – owned Enterprise) กิจการที่ต่างชาติเป็นเจ้าของเองทั้งหมด นับเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการ ลงทุนในเวียดนาม โดยเป็นการลงทุนขององค์กรหรือเอกชนจากต่างประเทศทั้งหมด การลงทุนดังกล่าวจะต้องได้รับอนุมัติจาก MPI หรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นก่อน การลงทุนในลักษณะนี้มีสถานะเป็นบริษัทจำกัดตามกฎหมายการการลงทุนของเวียดนาม และผู้ลงทุนมีอำนาจเต็มในการบริหาร อนึ่ง คำว่า " เงินลงทุน " ในเวียดนามมีศัพท์สำคัญ 2 คำคือ "Registered Capital" หมายถึง มูลค่าลงทุนทั้งหมดของโครงการนั้น "Legal Capital" หมายถึง เงินลงทุนตามกฎหมายที่นักลงทุนต่างชาติจะต้อง นำเข้ามาลงทุนในประเทศ คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่าเงินลงทุนทั้งหมดในโครงการนั้น ซึ่งอาจนำเข้ามาเป็นเงินสด หรือเครื่องจักรอุปกรณ์ เทคโนโลยีต่าง ๆ ก็ได้ โดยนักลงทุนจะต้องเปิดบัญชี "Capital Account" กับธนาคาร เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการนำเงินเข้ามาลงทุน และสามารถใช้ในการโอนเงินระหว่างประเทศได้ แต่สำหรับการใช้จ่ายในการดำเนินงานประจำวัน ต้องแยกบัญชีต่างหากที่ เรียกว่า "Operating Account" นอกจากนี้นักลงทุนไม่สามารถกู้เงินระยะยาว (เกิน 1 ปี) จากธนาคารเกินร้อยละ 70 ของมูลค่าลงทุนของโครงการ แต่ไม่มีข้อจำกัดในการกู้ระยะสั้น

4) กิจการที่ทำสัญญากับภาครัฐ เป็นรูปแบบการลงทุนที่เป็นข้อตกลงระหว่างหน่วยงานราชการของเวียดนามกับนักลงทุน ต่างชาติ ซึ่งอาจเป็นบริษัทต่างชาติถือหุ้นทั้งหมดหรือบริษัทร่วมทุนกับเวียดนามก็ได้ เพื่อที่จะสร้างหรือดำเนินการในโครงการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน เช่น สะพาน ถนน สนามบิน ท่าเรือ ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น โดยผู้ลงทุนจะได้รับอนุญาตให้ดำเนินโครงการในระยะเวลาที่เพียงพอที่จะทำให้ได้รับเงินลงทุนคืนพร้อมกำไรที่สมเหตุสมผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในสัญญา โดยอาจเป็นสัญญา ในรูป BOT (Build-Operate-Transfer) คือ สร้างเสร็จแล้วสามารถหาผลประโยชน์ได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนโอนกิจการเป็นของรัฐ หรือ BTO (Build-Transfer-Operate) คือ สร้างเสร็จแล้ว ต้องโอนให้รัฐก่อน จึงเปิดดำเนินการเพื่อหาผลประโยชน์ได้ในช่วงเวลาหนึ่ง หรือ BT (Build-Transfer) คือ สร้างเสร็จแล้วต้องโอนให้รัฐทันที โดยรัฐจะอนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติ ไปลงทุนในโครงการอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนตามสมควร เป็นต้น ทั้งนี้รัฐบาลเวียดนามได้สนับสนุนการลงทุนต่างชาติในรูปแบบดังกล่าว โดยการให้สิทธิพิเศษในการใช้ที่ดินและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมทั้งสิทธิพิเศษทางด้านภาษี เป็นต้น

5) หน่วยทางธุรกิจอื่น ๆ นอกจากนี้ นักลงทุนอาจขยายกิจการในเวียดนามในรูปแบบอื่น ๆ ได้ เช่น การตั้งสำนักงานตัวแทนทางการค้าและการลงทุนในเวียดนาม เพื่อทำหน้าที่แทนบริษัทแม่ในต่างประเทศ หรือการขยายสาขาของธุรกิจบางประเภท เช่น ธนาคาร ประกันภัย การบัญชี หรือกฎหมาย เป็นต้น แต่จะมีขอบเขตการดำเนินกิจการที่ค่อนข้างจำกัด

6) กิจการที่มีเงื่อนไขพิเศษสำหรับการลงทุนจากต่างชาติ⁵ ปัจจุบันมีกิจการบางประเภทที่รัฐบาลเวียดนามห้าม หรือมีเงื่อนไขในการลงทุนของต่างชาติ เช่น กิจการที่ต้องลงทุนในลักษณะ BCC และนักลงทุนฝ่ายเวียดนามต้องมีความเชี่ยวชาญและได้รับอนุมัติดำเนินการได้ ในสาขาการพัฒนาเครือข่ายโทรคมนาคม บริการโทรคมนาคม บริการขนส่งพัสดุภัณฑ์ทั้งในและระหว่างประเทศ กิจกรรมเกี่ยวกับสื่อมวลชน การกระจายเสียงทางวิทยุและโทรทัศน์ กิจการที่ต้องลงทุนในลักษณะ BCC หรือ Joint Venture เท่านั้น ได้แก่ การขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติและน้ำมัน การขนส่งทั้งทางอากาศ ทางรถไฟ และทางทะเล การขนส่งผู้โดยสาร และการสร้างท่าเรือและท่าอากาศยาน ยกเว้นกรณีทำสัญญาลักษณะ BOT, BTO หรือ BT บริการทางทะเลและทางอากาศ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางท่องเที่ยว การผลิตวัตถุระเบิดเชิงอุตสาหกรรม บริการที่ปรึกษา (ยกเว้นที่ปรึกษาทางเทคนิค) กิจการที่ต้องมีการลงทุนพัฒนาวัตถุดิบ ได้แก่ การผลิตและแปรรูปนม การผลิตน้ำมันพืชและน้ำตาลจากอ้อย การแปรรูปไม้ (ยกเว้นโครงการที่ใช้ไม้ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ) กิจการที่ต้องขออนุมัติจากนายกรัฐมนตรีโดยตรง ซึ่งได้แก่ กิจการนำเข้าและกระจายสินค้าในประเทศ กิจการประมงนอกชายฝั่ง

4.4 การแบ่งเขตส่งเสริมการลงทุน

เวียดนามมีการแบ่งเขตส่งเสริมการลงทุนเป็น 3 ประเภทคือ Export Processing Zone (EPZ) Industrial Zone (IZ) และ High-Tech Zone เพื่อดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติ โดยกำหนดอัตราภาษีที่ต่ำเป็นพิเศษ สำหรับธุรกิจที่เข้าไปลงทุนในเขตอุตสาหกรรมทั้ง 3 ประเภท⁶

1) Export Processing Zone (EPZ) เป็นเขตส่งเสริมการลงทุนที่รวมอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ซึ่งเน้นสินค้าเพื่อการส่งออก มีการจัดระบบสาธารณูปโภคเพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกด้านการผลิต นักลงทุนที่เข้ามาลงทุนใน EPZ สามารถทำการผลิต รับช่วงต่อ (Sub-

⁵ <http://www.boi.go.th>

⁶ <http://www.exim.go.th>

Contract) และประกอบขึ้นส่วนสินค้าเพื่อการส่งออก การจัดตั้ง EPZ ถือกำเนิดครั้งแรกในประเทศเวียดนามเมื่อปี 2534

2) Industrial Zone (IZ) หรือ Industrial Park เป็นเขตอุตสาหกรรมซึ่งเน้นผลิตสินค้าเพื่อจำหน่ายในประเทศ การจัดตั้ง IZ เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในเวียดนามเมื่อปี 2537

3) High-Tech Zone (HTZ) เป็นเขตส่งเสริมการลงทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ IZ และ HTZ บางแห่งอาจมีอุตสาหกรรมหรือธุรกิจผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกตั้งอยู่และได้รับสิทธิพิเศษเช่นเดียวกับอุตสาหกรรม หรือธุรกิจประเภทเดียวกันที่ตั้งอยู่ใน EPZ ทั้งนี้การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษสามารถทำได้ทั้งในลักษณะของการร่วมลงทุนระหว่างนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่นชาวเวียดนามและการลงทุน 100% โดยชาวเวียดนาม ยกเว้นการลงทุน 100% โดยชาวต่างชาติ

อย่างไรก็ตาม รัฐบาลเวียดนามมิได้จำกัดรูปแบบการลงทุนสำหรับกิจการหรือโครงการลงทุนภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยอนุญาตทั้งการลงทุน 100% โดยชาวต่างชาติ การร่วมทุนระหว่างนักลงทุนต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่น การลงทุน 100% โดยชาวเวียดนาม และการลงทุนในรูปแบบของสัญญาร่วมทุนธุรกิจ (Business Co-operation Contract : BCC)

สิทธิประโยชน์อื่น ๆ สำหรับการลงทุนในเขตส่งเสริมการลงทุน

1. สามารถเช่าช่วงต่อที่ดินในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
2. สามารถทำธุรกิจนำเข้าและส่งออกได้โดยตรง
3. คัดเลือกและจ้างแรงงานชาวต่างชาติได้ ในกรณีที่ไม่สามารถหาแรงงานชาวเวียดนามที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
4. สามารถดำเนินการผลิตได้อย่างเสรี
5. ในกรณีของธุรกิจก่อสร้าง สามารถเริ่มดำเนินการได้ทันที เมื่อได้รับการอนุมัติแบบก่อสร้าง
6. สามารถเปิดบัญชีกับธนาคารต่างชาติ เพื่อประกอบการกู้ยืมในกรณีที่ผู้ให้กู้ต่างชาติระบุเงื่อนไขดังกล่าว แต่ทั้งนี้ต้องได้รับอนุมัติจากธนาคารกลางของเวียดนาม (State Bank of Vietnam) ก่อน จึงจะเปิดบัญชีได้
7. ได้รับยกเว้นภาษี

4.5 ขั้นตอนการขอรับการส่งเสริมการลงทุน

รัฐบาลเวียดนามได้กำหนดขั้นตอนการจดทะเบียนการลงทุนไว้ใน กฎหมายการลงทุน (Law on Investment No. 59-2005-QH11) ผู้ลงทุนจะต้องมีโครงการลงทุนและทำตามขั้นตอนการจดทะเบียนลงทุน ณ หน่วยงานราชการเพื่อให้ออกใบรับรองการลงทุน และใบรับรองการลงทุน ก็เป็นเสมือนใบรับรองการจดทะเบียนธุรกิจด้วย⁷ ซึ่งขั้นตอนและเงื่อนไขต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

4.5.1 โครงการที่ลงทุนในประเทศที่มีทุนน้อยกว่า 30 ล้านบาท (15,000 ดอง) และไม่อยู่ในรายการที่ต้องมีเงื่อนไข โครงการนั้นไม่ต้องจดทะเบียนการลงทุน

4.5.2 โครงการที่มีทุนตั้งแต่ 30 ล้านบาท – 600 ล้านบาท และไม่อยู่ในรายการที่ต้องมีเงื่อนไข โครงการนั้น ผู้ลงทุนต้องจดทะเบียนการลงทุน ณ หน่วยงานที่ดูแลเรื่องการลงทุนในจังหวัดนั้น ๆ⁸

4.5.3 โครงการที่มีเงินลงทุนจากต่างประเทศและมีเงินลงทุนต่ำกว่า 600 ล้านบาท และไม่อยู่ในรายการที่ต้องมีเงื่อนไข ผู้ลงทุนต้องทำการจดทะเบียนการลงทุน ณ หน่วยงานที่ดูแลเรื่องการลงทุนในจังหวัดนั้น ๆ เพื่อออกใบรับรองการลงทุน และหน่วยงานนั้น ๆ ออกใบรับรองการลงทุนให้ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับเอกสารขอจดทะเบียนถูกต้อง⁹

4.5.4 โครงการที่มีเงินลงทุนจากต่างประเทศที่มีเงินลงทุนตั้งแต่ 600 ล้านบาท ขึ้นไป และโครงการอยู่ในรายการการลงทุนที่ต้องมีเงื่อนไข ต้องดำเนินขั้นตอนการตรวจสอบเพื่อออกใบรับรองการลงทุน ซึ่งมีระยะเวลาการตรวจสอบไม่เกิน 30 วัน และในกรณีจำเป็นอาจจะมีการขยายระยะเวลาแต่ทั้งนี้ไม่เกิน 45 วัน¹⁰

4.5.5 เมื่อได้รับอนุมัติโครงการแล้ว ให้ดำเนินการจัดตั้งบริษัท คณะกรรมการบริหาร ประธานและรองประธาน คณะกรรมการบริษัท ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน¹¹

4.5.6 ประชุมคณะกรรมการบริหารบริษัท เพื่อกำหนดกฎระเบียบการดำเนินงานและแต่งตั้งผู้อำนวยการ และหัวหน้าฝ่ายบัญชี ภายใน 60 วัน นับจากวันที่ได้รับใบอนุญาตลงทุน

⁷ Article 50, Law on Investment No. 59-2005-QH11

⁸ Article 45, Law on Investment No. 59-2005-QH11

⁹ Article 46, Law on Investment No. 59-2005-QH11

¹⁰ Article 47, Law on Investment No. 59-2005-QH11

¹¹ <http://www.boi.go.th>

4.5.7 ส่งบันทึกการประชุมคณะกรรมการบริหารไปยัง Department of Planning and Investment ของจังหวัด หรือ Board of Management ของนิคมอุตสาหกรรมที่โรงงานตั้งอยู่

4.6 สิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อการส่งเสริมการลงทุน

4.6.1 ระบบการจัดเก็บภาษีในประเทศเวียดนาม

ประเทศเวียดนาม The General Department of Taxation เป็นผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการจัดเก็บภาษี โดยแบ่งเป็นภาษีประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ในปี 2547 รัฐบาลเวียดนามได้ประกาศปรับปรุงอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตาม Decree No.147/2004/ND-CP โดยกำหนดอัตราการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับบุคคลสัญชาติเวียดนามและบุคคลต่างชาตินอัตรากันดังต่อไปนี้

1. อัตราภาษีเงินได้ของชาวเวียดนาม

ตาม Decree No.147/2004/ND-CP ได้กำหนดอัตราภาษีเงินได้ของบุคคลชาวเวียดนามไว้ในอัตราดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2

ระดับ	เงินเดือนชาวเวียดนาม	อัตราภาษี (ร้อยละ)
1	0-5 ล้านด่ง / เดือน	0
2	5-15 ล้านด่ง / เดือน	10
3	15-25 ล้านด่ง / เดือน	20
4	25-40 ล้านด่ง / เดือน	30
5	40 ล้านด่ง / เดือน	40

เดิมรัฐบาลเวียดนามกำหนดให้ชาวเวียดนามที่มีเงินได้มากกว่า 3,000,000 ต้องต่อเดือน มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แต่กฎหมายฉบับใหม่ได้ผ่อนคลายภาระภาษีของผู้มีเงินได้ชาวเวียดนามลง โดยกำหนดให้ผู้มีเงินได้มากกว่า 5,000,000 ต่อเดือน ต้องเสียภาษีรวมทั้งปรับลดอัตราภาษีสูงสุดซึ่งเดิมกำหนดไว้ที่ร้อยละ 50 สำหรับผู้มีเงินได้มากกว่า 15,000,000 ต่อเดือน เหลือร้อยละ 40 สำหรับผู้มีเงินได้มากกว่า 40,000,000 ต่อเดือน

และยกเลิกภาษีเงินได้ส่วนเพิ่ม (Additional Income Tax) ซึ่งเคยเรียกเก็บเฉพาะผู้มีเงินได้เกิน 15,000,000 ต่อเดือน ในอัตราร้อยละ 30 นอกจากนี้ ยังกำหนดให้มีการลดหย่อนภาษีสำหรับผู้มีเงินได้จากบางอาชีพ เช่น นักร้อง นักแสดงละครสัตว์ และนักกีฬาอาชีพ เป็นต้น โดยกำหนดให้ผู้ที่ประกอบอาชีพเหล่านี้นำเงินได้มาคำนวณภาษีเพียงร้อยละ 75 ของเงินได้ทั้งหมด¹²

2. อัตราภาษีเงินได้สำหรับชาวต่างชาติที่มีถิ่นพำนักในเวียดนาม

Decree No.147/2004/ND-CP กำหนดให้ชาวต่างชาติที่ทำงานอยู่ในเวียดนาม และมีถิ่นพำนักอยู่ในประเทศเวียดนามเกิน 183 วันในปีภาษี จะต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตรากำหนดตามระดับเงินเดือนที่ได้รับ ไม่ว่าจะป็นรายได้ที่ได้รับจากในหรือนอกประเทศเวียดนามก็ตาม (Global Basis) รวมถึงค่าเช่าบ้านที่บริษัทจ่ายให้ต้องนำมารวมเพื่อคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วย โดยคิดตามจริงแต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินเดือน¹³

ตารางที่ 3

ระดับ	เงินเดือนชาวต่างชาติ	อัตราภาษี (ร้อยละ)
1	0-8 ล้านบาท / เดือน	0
2	8-20 ล้านบาท / เดือน	10
3	20-50 ล้านบาท / เดือน	20
4	50-80 ล้านบาท / เดือน	30
5	80 ล้านบาท / เดือน	40

ทั้งนี้ กฎหมายฉบับใหม่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงระดับเงินได้ขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษีของชาวต่างชาติที่มีถิ่นพำนักในเวียดนาม แต่มีการปรับลดอัตราภาษีขั้นสูงสุดที่เคยเรียกเก็บในอัตราร้อยละ 50 สำหรับผู้มีเงินได้มากกว่า 120,000,000 ต่อเดือน เหลือร้อยละ 40 สำหรับผู้มีเงินได้มากกว่า 80,000,000 ต่อเดือน¹⁴

3. อัตราภาษีเงินได้สำหรับชาวต่างชาติที่มีถิ่นพำนักในเวียดนาม

เดิมรัฐบาลเวียดนามได้ยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในเวียดนามไม่ถึง 30 วัน แต่กฎหมายฉบับใหม่กำหนดให้ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในเวียดนามไม่ว่าจะเป็นระยะเวลาเท่าใดแต่ไม่เกิน 183 วัน มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตรากำหนดที่ร้อยละ

¹²<http://www.exim.go.th>

¹³<http://www.boi.go.th>

¹⁴<http://www.exim.go.th>

ละ 25 เท่ากันทุกคน กฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาฉบับใหม่ของเวียดนามทำให้ระดับรายได้ขั้นต่ำที่ชาวเวียดนามและชาวต่างชาติต้องเสียภาษีมีความเหลื่อมล้ำกันน้อยลง ส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจที่ดำเนินกิจการโดยชาวเวียดนามและชาวต่างชาติมีความเท่าเทียมกันยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังช่วยลดต้นทุนการจ้างแรงงานชาวเวียดนามในกรณีที่ธุรกิจต้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้แก่ลูกจ้างด้วย ซึ่งเป็นผลดีต่อธุรกิจทั้งของชาวต่างชาติและนักลงทุนท้องถิ่นที่มีการจ้างแรงงานชาวเวียดนาม¹⁵

2) ภาษีเงินได้ธุรกิจ (Business Income Tax หรือ CIT)

ในอดีต บริษัทท้องถิ่นเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 32 และบริษัทต่างชาติเสียภาษีร้อยละ 25 แต่หลังจากรัฐบาลประกาศใช้ Decree No.164/2003/ND-CP เมื่อ 22 ธันวาคม 2546 ใน Chapter II Article 9 ระบุว่ากิจการทุกประเภททั้งของรัฐบาล เอกชนท้องถิ่น และบริษัทต่างชาติ เสียภาษีในอัตราร้อยละ 28 และสำหรับกิจการที่ได้รับส่งเสริมพิเศษ และมีการจ้างงานตามที่กำหนด จะได้รับสิทธิประโยชน์ โดยเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10-20 เป็นเวลา 10-15 ปี แล้วแต่เงื่อนไขของกิจการ รวมทั้งมีการยกเว้นและลดหย่อนภาษีอีกกระยะหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม สิทธิประโยชน์ของนักลงทุนต่างชาติที่ได้รับตาม Decree No. 164 ลดลงจากเดิมหลายประการ และส่งผลกระทบต่อการลงทุนของต่างชาติในเวียดนามอย่างชัดเจนรัฐบาลจึงมีการทบทวน และในที่สุดเมื่อ 6 สิงหาคม 2547 ได้ประกาศ Decree No.152/2004/ND-CP ปรับปรุงแก้ไข Decree No.164 ดังกล่าว ซึ่งทำให้สิทธิประโยชน์ของนักลงทุนสูงขึ้นและชัดเจนขึ้น

ปัจจุบัน เวียดนามได้มีการประกาศใช้ Decree No. 24/2007/ND-CP Detailing The Implementation of The Law on Business Income Tax ลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550 ซึ่งได้มีหลักการทั่วไปดังต่อไปนี้

1. ผู้เสียภาษี

ตาม Decree No. 24/2007/ND-CP ได้กำหนดว่า หน่วยงานหรือบุคคลซึ่งประกอบกิจการผลิตสินค้า การค้า หรือให้บริการจะต้องเสียภาษีเงินได้จากการประกอบธุรกิจตามกฎหมายนี้¹⁶

ซึ่งหน่วยงานหรือบุคคลตามกฎหมายนี้หมายถึง¹⁷

¹⁵ <http://www.exim.go.th>

¹⁶ Article 1 of Decree No. 24/2007/ND-CP “Organizations and individuals engaged in goods production and trading or service provision (hereinafter referred collectively to as business establishments) with incomes shall pay business income tax according to the provisions in this Decree”

1.1 หน่วยงานที่ประกอบกิจการผลิตสินค้า การค้า และให้บริการ ซึ่งได้แก่ รัฐวิสาหกิจ บริษัทจำกัด Joint Stock Company ห้างหุ้นส่วน วิสาหกิจต่างชาติ และหุ้นส่วนชาวต่างชาติ ที่ประกอบธุรกิจภายใต้สัญญาตามกฎหมายการลงทุนและกฎหมายวิสาหกิจ บริษัทหรือองค์กรต่างชาติที่ดำเนินธุรกิจโดยมิได้อยู่ภายใต้กฎหมายการลงทุนและกฎหมายวิสาหกิจ วิสาหกิจส่วนบุคคล เป็นต้น

1.2 บุคคลธรรมดาชาวเวียดนาม ซึ่งประกอบกิจการ ผลิตสินค้า การค้า หรือให้บริการ รวมทั้ง บุคคลธรรมดา หรือ กลุ่มบุคคลซึ่งดำเนินธุรกิจ บุคคลซึ่งดำเนินธุรกิจเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพอิสระเช่น แพทย์ หนายความ นักบัญชี ผู้สอบบัญชี ช่างทาสี สถาปนิก นักดนตรี หรืออาชีพอื่น ๆ บุคคลที่ประกอบอาชีพให้เช่าทรัพย์สิน เช่น บ้าน ที่ดิน เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ

1.3 บุคคลธรรมดาต่างชาติที่ดำเนินธุรกิจและมีรายได้ในประเทศเวียดนาม ไม่ว่าจะรายได้นั้นจะเกิดจากกิจการที่ดำเนินการในประเทศเวียดนามหรือต่างประเทศ

1.4 บริษัทต่างชาติที่มีสถานประกอบการถาวร (Permanent Establishment) ในประเทศเวียดนาม

2. อัตราภาษี ผู้มีเงินได้จากการประกอบธุรกิจจะต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 28

3) ภาษีนำเข้าและส่งออก (Import – Export Duties)¹⁸

สินค้าส่งออกมีไม่ก็รายการที่ต้องเสียภาษีส่งออก เช่น การส่งออกทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นแร่ธาตุ ผลิตภัณฑ์จากป่า และเศษเหล็ก โดยมีอัตราภาษีดังต่อไปนี้

1. น้ำมันดิบ และ เม็ดมะม่วงหิมพานต์ เสียภาษีในอัตรา 4%
2. อัญมณี เสียภาษีในอัตรา 1%, 3% และ 5%
3. ผลิตภัณฑ์กึ่งโลหะ เสียภาษีในอัตรา 5%
4. วัสดุ/เครื่องใช้จากพืช เสียภาษีในอัตรา 3% และ 10%
5. สัตว์มีชีวิต เสียภาษีในอัตรา 10%
6. สินค้าแร่ เสียภาษีในอัตรา 1%, 2%, 5%, 10% และ 20%
7. ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ เสียภาษีในอัตรา 5%, 15% และ 20%
8. Aloe-wood เสียภาษีในอัตรา 20%
9. 35%, 40% และ 45% สำหรับเศษโลหะเหลือทิ้ง

¹⁷ Article 1 of Decree No. 24/2007/ND-CP, Section 1 and Section 2

¹⁸ <http://www.exim.go.th>

ส่วนภาชนะนำเข้าจะเก็บในอัตราสูงสำหรับสินค้าอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือย ขณะที่สินค้าประเภทเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ วัตถุดิบที่จำเป็นสำหรับอุตสาหกรรม โดยเฉพาะ ที่ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศ จะเสียภาชนะนำเข้าในอัตราต่ำมาก หรือไม่เสียภาษีเลย สินค้าผ่านแดนหรือเพื่อการบริจาคมได้รับยกเว้นภาชนะนำเข้า

อัตราภาชนะนำเข้าอาจแบ่งออกได้ 3 กลุ่ม ดังนี้

- อัตราภาษีทั่วไป สำหรับประเทศที่มีได้ลงนามในข้อตกลง MFNs (Most Favoured Nations) กับเวียดนาม

- อัตราภาษี MFNs สำหรับประเทศที่ลงนามในข้อตกลง MFNs กับเวียดนาม

- อัตราภาษี CEPT สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนตามข้อตกลง CEPT (Common Effective Preferential Tariff Scheme) ซึ่งเวียดนามต้องลดภาชนะนำเข้าสินค้าจากประเทศสมาชิกอาเซียนเหลือไม่เกินร้อยละ 5 โดยเริ่มทยอยลดภาษีลงตั้งแต่ 1 มกราคม 2549 เป็นต้นไป

อนึ่ง สำหรับกิจการที่มีต่างชาติร่วมทุนในลักษณะ BCC จะได้รับยกเว้นภาษี นำเข้าสำหรับอุปกรณ์ เครื่องจักร เครื่องมือในการขนส่งที่นำเข้ามาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนในทรัพย์สินถาวร วัสดุก่อสร้างที่ยังไม่สามารถผลิตได้เองในประเทศ และวัตถุดิบบางรายการที่นำเข้ามาด้วยวัตถุประสงค์พิเศษ สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออก ได้รับการยกเว้นภาชนะนำเข้าเป็นเวลา 9 เดือน หรือ 275 วัน หากเกินจากนั้นต้องเสียภาชนะนำเข้าก่อน แล้วจึงขอคืนภายหลังเมื่อมีการ ส่งออกจริง และบางนิคมยังได้รับการยกเว้นภาชนะนำเข้าสำหรับวัตถุดิบที่นำมาใช้ผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย ในประเทศด้วย

4) ภาษีมูลค่าเพิ่ม (Value Added Tax) หรือ VAT

เวียดนามเริ่มจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในปี 2542 ในอัตราร้อยละ 5-20 แล้วแต่ประเภทกิจการ แต่เมื่อ 23 กรกฎาคม 2547 รัฐบาลได้ออก Decree No.148/2004/ND-CP แก้ไข Decree No.158/2003/ND-CP ลงวันที่ 10 ธันวาคม 2546 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยปรับโครงสร้างจากเดิมที่มี 4 อัตราลดเหลือ 3 อัตรา คือ ร้อยละ 0, 5 และ 10¹⁹

ภาษีมูลค่าเพิ่มจัดเก็บสำหรับสินค้าและบริการที่ใช้ในการผลิต ในธุรกิจ หรือเพื่อการบริโภคในเวียดนาม สินค้าที่ผลิตและจำหน่ายในประเทศจะคำนวณภาษีจากราคาสินค้า ส่วนสินค้านำเข้าจะคำนวณภาษีจากราคาสินค้ารวมภาษีต่าง ๆ เช่นภาชนะนำเข้า (Import Duty) และภาษีการบริโภคพิเศษ (Special Consumption Tax)

¹⁹ <http://www.boi.go.th>

อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการโดยทั่วไปคือ 10% อย่างไรก็ตาม รัฐบาลเวียดนามกำหนดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับสินค้าบางประเภทไว้ดังนี้

อัตรา 0% สำหรับสินค้าและบริการส่งออก ยกเว้นที่จัดทำขึ้นเพื่อการขนส่งระหว่างประเทศ การรับประกันใหม่ที่กระทำขึ้นนอกประเทศ บริการด้านสินเชื่อการลงทุนทางการเงินและหลักทรัพย์ในตลาดต่างประเทศ และการส่งออกสินค้าที่ยังไม่แปรสภาพ

อัตรา 5% สำหรับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต (เช่น น้ำสะอาด เคมีภัณฑ์ ยา อุปกรณ์ทางการแพทย์ หนังสือ น้ำตาล ผลิตภัณฑ์จากปอและไม้ไผ่ อาหารสัตว์ แผ่นดิสก์ ถ่านหิน ทุกชนิด หิน ทราวย และกรวด ฯลฯ)

อัตรา 10% สำหรับบริการไปรษณีย์และโทรคมนาคม ที่ไม่ได้รับการยกเว้น VAT อัญมณีและเครื่องประดับมีค่า ธุรกิจตัวแทนบริษัทขนส่ง โรงแรม ธุรกิจท่องเที่ยว ร้านอาหาร ธุรกิจก่อสร้าง และติดตั้ง ฯลฯ²⁰

5) ภาษีสรรพสามิต (Special Consumption Tax)

ภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีที่เก็บจากบุหรี่ยาสูบและผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาสูบ แอลกอฮอล์ รถยนต์นำเข้า น้ำมัน และดอกไม้ไฟ เป็นต้น อัตราเรียกเก็บอยู่ระหว่างร้อยละ 10-80 ตาม Decree No. 149/2003/ND-CP ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2546²¹

ภาษีสรรพสามิต จัดเก็บจากราคาขายที่ยังไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) สินค้าและบริการที่ต้องเสีย SCT ได้แก่ บุหรี่และซิการ์ เบียร์ เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ รถยนต์ น้ำมัน เชื้อเพลิง เครื่องปรับอากาศ ไฟ ธุรกิจนวด คาราโอเกะ และสถานบันเทิงต่าง ๆ ธุรกิจกาสิโน รวมทั้งเครื่องเล่นต่าง ๆ ค่าสมาชิกสนามกอล์ฟ และค่าธรรมเนียมการใช้สนาม ลีดเตอเร่ สำหรับธุรกิจผลิตและประกอบยานพาหนะ จะได้รับการลดหย่อนภาษี ดังนี้

- ปี 2004 ได้รับลดหย่อน 70%
- ปี 2005 ได้รับลดหย่อน 50%
- ปี 2006 ได้รับลดหย่อน 30%
- ตั้งแต่ปี 2007 เป็นต้นไป เสียภาษีในอัตราปกติส่วนรถยนต์โดยสารที่ใช้เฉพาะใน

สวนสนุกและสนามกีฬาได้รับการยกเว้นภาษีดังกล่าว

²⁰ <http://www.exim.go.th>

²¹ <http://www.boi.go.th>

สินค้าและบริการอื่น ๆ มีอัตราภาษีดังต่อไปนี้

1. ค่าสมาชิกสนามกอล์ฟพร้อมทั้งค่าธรรมเนียมการใช้สนาม เสียภาษีในอัตรา 10%
2. น้ำมันเชื้อเพลิง เสียภาษีในอัตรา 10%
3. ลีอิตเตอร์ เสียภาษีในอัตรา 15%
4. เครื่องปรับอากาศที่มีขนาดไม่เกิน 90,000 BTU เสียภาษีในอัตรา 15%
5. ทรูจิกกาสิโน เสียภาษีในอัตรา 25%
6. ยานพาหนะที่มีตั้งแต่ 16 ที่นั่ง แต่ไม่ถึง 24 ที่นั่ง เสียภาษีในอัตรา 25%
7. สถานบันเทิงและธุรกิจนวด เสียภาษีในอัตรา 30%
8. เบียร์ถัง เสียภาษีในอัตรา 30%
9. เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 20% แต่ไม่ถึง 40% เสียภาษีในอัตรา 30%
10. ไฟ เสียภาษีในอัตรา 45%
11. บุหรี่ที่มีก้นกรองผลิตในประเทศ เสียภาษีในอัตรา 45%
12. ยานพาหนะที่มีตั้งแต่ 6-15 ที่นั่ง เสียภาษีในอัตรา 50%
13. บุหรี่ที่มีก้นกรองนำเข้าจากต่างประเทศ เสียภาษีในอัตรา 65%
14. เครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ตั้งแต่ 40% ขึ้นไป เสียภาษีในอัตรา 75%
15. เบียร์ขวดและเบียร์กระป๋อง เสียภาษีในอัตรา 75%
16. ยานพาหนะที่มีจำนวนที่นั่งไม่เกิน 5 ที่นั่ง 8 เสียภาษีในอัตรา 80%

4.6.2 สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้จากการประกอบธุรกิจ

การได้รับสิทธิประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยในเรื่องกิจการ และพื้นที่การลงทุน²² ซึ่งการลงทุนที่จะได้รับสิทธิประโยชน์นั้นได้แก่โครงการที่ผลิตวัสดุอุปกรณ์ใหม่ พลังงานใหม่ การผลิตสินค้าที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง การใช้แรงงานจำนวนมาก การพัฒนาอาชีพ และโครงการที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีสภาพเศรษฐกิจที่มีความยากลำบาก หรือตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ²³

²²Chapter 5, Law on Investment No. 59-2005-QH11

²³Article 27-28, Law on Investment No. 59-2005-QH11

สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีได้แก่ การที่ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิพิเศษทางด้านภาษีตามระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมายเกี่ยวกับภาษีต่าง ๆ²⁴

4.6.2.1 การยกเว้นและการลดหย่อนภาษีเงินได้จากการประกอบธุรกิจ

อัตราภาษีเงินได้จากการประกอบธุรกิจสำหรับกิจการที่ได้รับส่งเสริมพิเศษตาม Decree No.164/2003/ND-CP ปรับปรุงแก้ไขโดย Decree No.152/2004/ND-CP สรุปได้ดังนี้²⁵

ตารางที่ 4

	อัตราภาษี พิเศษ	จำนวนปี นับจากเริ่ม กิจการ	ยกเว้นภาษี นับจากปีที่ มีกำไร	ลดหย่อน ภาษีที่ หนึ่ง	ปีที่ต้องเสีย ภาษี 28 % นับจาก เริ่ม กิจการ
1. ธุรกิจตั้งใหม่ในสาขา ตาม List A หรือธุรกิจที่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ตาม List B	20%	10 ปี			ปีที่ 11
2. กิจการผลิตและธุรกิจ ที่ย้ายฐาน ออกจากเขต เมืองตาม โครงการที่ ได้รับอนุมัติ จาก หน่วยงานรัฐ	20 %	10 ปี	2 ปี	2 ปี	ปีที่ 11
3. ธุรกิจตั้งใหม่ในสาขา ตาม List A และธุรกิจที่ จ้างแรงงานตามเงื่อนไขที่ ระบุใน Article 33	20 %	10 ปี	2 ปี	3 ปี	ปีที่ 11
4. ธุรกิจตั้งใหม่ในสาขา ตาม List A ซึ่งจ้าง แรงงานตามเงื่อนไขที่ระบุ ใน Article 33	20 %	10 ปี	2 ปี	5 ปี	ปีที่ 11

²⁴ Article 33, Law on Investment No. 59-2005-QH11

²⁵ <http://www.boi.go.th>

อัตราภาษีพิเศษ	จำนวนปี นับจากเริ่ม กิจการ	ยกเว้นภาษี นับจากปีที่ มีกำไร	ลดหย่อน ภาษีที่ หนึ่ง	ปีที่ต้อง เสียภาษี 28 % นับ จาก เริ่ม กิจการ	อัตราภาษี พิเศษ
5. ธุรกิจตั้งใหม่ในพื้นที่ ตาม List B และธุรกิจที่ ย้ายฐานไปอยู่ในพื้นที่ ตาม List B	20 %	10 ปี	2 ปี	6 ปี	ปีที่ 11
6. ธุรกิจตั้งใหม่ในพื้นที่ ตาม List C และธุรกิจที่ ย้ายฐานไปอยู่ในพื้นที่ ตาม List C	15 %	12 ปี	2 ปี	8 ปี	ปีที่ 13
7. ธุรกิจตั้งใหม่ในสาขา ตาม List A ซึ่งตั้งอยู่ใน พื้นที่ตาม List B	15 %	12 ปี	3 ปี	7 ปี	ปีที่ 13
8. ธุรกิจตั้งใหม่ในสาขา ตาม List A ซึ่งตั้งอยู่ใน พื้นที่ตาม List B และจ้าง แรงงานตามที่ระบุใน Article 33	15 %	12 ปี	3 ปี	8 ปี	ปีที่ 13
9. ธุรกิจตั้งใหม่ในสาขา ตาม List A ซึ่งตั้งอยู่ใน พื้นที่ตาม List B และจ้าง แรงงานตามที่ระบุใน Article 33 โดยมีการจ้าง ชนกลุ่มน้อย ในสัดส่วน กว่าร้อยละ 30 ของจำนวน แรงงานเฉลี่ยในปีนั้น ๆ	15%	12 ปี	3 ปี	9 ปี	ปีที่ 13

	อัตราภาษี พิเศษ	จำนวนปี นับจากเริ่ม กิจการ	ยกเว้นภาษี นับจากปีที่ มีกำไร	ลดหย่อน ภาษีที่ หนึ่ง	ปีที่ต้องเสีย ภาษี 28 % นับจาก เริ่ม กิจการ
10. ธุรกิจตั้งใหม่ใน สาขาตาม List A ซึ่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่ตาม List C	10%	15 ปี	4 ปี	7 ปี	ปีที่ 16
11. ธุรกิจตั้งใหม่ในสาขา ตาม List A ซึ่งตั้งอยู่ใน พื้นที่ตาม List C และจ้าง แรงงานตามที่ระบุใน Article 33	10%	15 ปี	4 ปี	8 ปี	ปีที่ 16
12. ธุรกิจตั้งใหม่ในสาขา ตาม List A ซึ่งตั้งอยู่ใน พื้นที่ตาม List C และจ้าง แรงงานตามที่ระบุใน Article 33 โดยมีการจ้าง ชนกลุ่มน้อย ในสัดส่วน กว่าร้อยละ 30 ของจำนวน แรงงานเฉลี่ยในปีนั้น	10%	15 ปี	4 ปี	9 ปี	ปีที่ 16
13. ธุรกิจตั้งใหม่ในเขต อุตสาหกรรมและเขต ส่งเสริม การส่งออก (แก้ไขเพิ่มเติมตาม Decree No.152/ 2004/ND-CP)					
1) ธุรกิจบริการตั้งใหม่ใน เขตอุตสาหกรรม	20 %	10 ปี	2 ปี	6 ปี	ปีที่ 11

	อัตราภาษี พิเศษ	จำนวนปี นับจากเริ่ม กิจการ	ยกเว้นภาษี นับจากปีที่ มีกำไร	ลดหย่อน ภาษีที่ หนึ่ง	ปีที่ต้องเสีย ภาษี 28 % นับจาก เริ่ม กิจการ
2) ธุรกิจบริการตั้งใหม่ใน เขตส่งเสริมการส่งออก	15%	12 ปี	3 ปี	7 ปี	ปีที่ 13
3) กิจการผลิตตั้งใหม่ใน เขตอุตสาหกรรม	15%	12 ปี	3 ปี	7 ปี	ปีที่ 13
4) ธุรกิจตั้งใหม่ใน โครงการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานในเขต อุตสาหกรรม และเขต ส่งเสริมการส่งออก	10%	15 ปี	4 ปี	7 ปี	ปีที่ 16
5) กิจการผลิตเพื่อส่งออก ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในหรือนอก เขตส่งเสริมการส่งออก	10%	15 ปี	4 ปี	7 ปี	ปีที่ 16
14. โครงการลงทุนของ ต่างชาติ ที่ตั้งใหม่ใน ธุรกิจสาขาบริการสุขภาพ การศึกษาและฝึกอบรม การวิจัยทางวิทยาศาสตร์	10 %	15 ปี	4 ปี	9 ปี	ปีที่ 16
15. กิจการที่ตั้งอยู่ในเขต เศรษฐกิจ และรัฐบาล ส่งเสริมเป็นพิเศษ	รัฐบาล อนุมัติเป็น รายการพิเศษ	ไม่เกิน 4 ปี			ปีที่ 10
16. โครงการส่งเสริม พิเศษตามที่รัฐบาลอนุมัติ เป็นรายการพิเศษ	10 % ตลอดอายุ โครงการ				

อนึ่ง โครงการลงทุนก่อน Decree No.152/2004/ND-CP มีผลบังคับใช้และได้รับสิทธิประโยชน์ต่ำกว่า Decree ฉบับนี้ ให้ใช้สิทธิประโยชน์ตาม Decree ฉบับนี้สำหรับอายุโครงการที่

เหลือ ส่วนโครงการลงทุนจาก 1 มกราคม 2547 จนถึงวันที่ Decree ฉบับนี้มีผลบังคับใช้ และได้รับสิทธิประโยชน์ตาม Decree No.164/2003/ND-CP สูงกว่า Decree ฉบับนี้ให้ใช้สิทธิประโยชน์ตาม Decree No.164/2003/ND-CP ได้ตลอดอายุโครงการที่เหลือ

ทั้งนี้ Decree No.152/2004/ND-CP มีผลบังคับใช้ 25 วันนับจากวันที่ประกาศใน Official Gazette และใช้สำหรับการเสียภาษีประจำปี 2547 เป็นต้นไป และปัจจุบัน เนื่องจากประเทศเวียดนามได้เข้าเป็นสมาชิก WTO จึงได้มีการยกเลิกกฎหมายบางส่วนเช่น การให้สิทธิประโยชน์ตามเขตท้องถิ่น รัฐบาลเวียดนามได้ประกาศ Decree No. 24/2007/ND-CP เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2550 แทน Decree No.164/2003/ND-CP แก้ไขโดย Decree No.152/2004/ND-CP สรุปได้ดังต่อไปนี้²⁶

ตารางที่ 5

	สิทธิประโยชน์ทางภาษี		ระยะเวลาการยกเว้นและลดหย่อนภาษี	
	อัตราภาษี	ระยะเวลา	ยกเว้นภาษี	ลดหย่อน 50
โครงการผลิตสินค้า	-	-	2 ปี	2 ปี
โครงการที่ย้ายออกจากเขตเมืองออกไปยังเขตที่กำหนด	-	-	2 ปี	2 ปี
โครงการที่อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน	20%	10 ปี	2 ปี	2-3 ปี
โครงการที่อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน (กิจการบริการในเขต IZ)	20%	10 ปี	2 ปี	2-6 ปี
โครงการที่อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนและพื้นที่ส่งเสริมการลงทุน (โครงการผลิตใน IZ)	15%	12 ปี	2-3 ปี	5-7 ปี
โครงการที่อยู่ในเขตส่งเสริมเป็นพิเศษ	10 %	15 ปี	2-4 ปี	5-9 ปี
โครงการที่อยู่ในเขตการส่งเสริมพิเศษและมี ความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจ	10 %	ตลอดโครงการ	4 ปี	9 ปี

²⁶ <http://www.nexia.com>

	สิทธิประโยชน์ทางภาษี		ระยะเวลาการยกเว้นและลดหย่อนภาษี	
	อัตราภาษี	ระยะเวลา	ยกเว้นภาษี	ลดหย่อน 50
พื้นที่ที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ (โครงการที่อยู่ใน High-Tech Zone)	10 %	15 ปี	2-4 ปี	5-9 ปี

ซึ่งหลังจากพ้นระยะเวลาที่ได้รับสิทธิประโยชน์แล้ว นักลงทุนจะต้องเสียภาษีในอัตรา 28 % ตามปกติ

อย่างไรก็ตาม โครงการลงทุนก่อน Decree No. 24/2007/ND-CP มีผลบังคับใช้และได้รับสิทธิประโยชน์ต่ำกว่า Decree ฉบับนี้ ให้ใช้สิทธิประโยชน์ตาม Decree ฉบับนี้ สำหรับอายุโครงการที่เหลือ และหากได้รับสิทธิประโยชน์ตาม Decree ก่อน สูงกว่า Decree ฉบับนี้ ให้ใช้สิทธิประโยชน์ตาม Decree ฉบับก่อนได้ตลอดอายุโครงการที่เหลือ

4.6.2.2 การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการผลิต ก่อสร้าง หรือขนส่ง ที่จ้างลูกจ้างหญิงตั้งแต่ 10-100 คน ซึ่งเป็นอัตราส่วนมากกว่า 50% ของจำนวนลูกจ้างประจำทั้งหมด หรือจ้างลูกจ้างหญิงมากกว่า 100 คน ซึ่งคิดเป็นอัตราส่วนมากกว่า 30% ของลูกจ้างทั้งหมด โดยได้รับลดหย่อนตามขั้นของค่าใช้จ่ายสำหรับแรงงานหญิง²⁷

4.6.2.3 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกรณีอื่น ๆ²⁸

- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการที่มีรายได้เฉลี่ยต่อแรงงาน 1 คนต่ำกว่าค่าจ้างขั้นต่ำที่กำหนดโดยหน่วยงานลูกจ้าง
- ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับนักลงทุนที่ลงทุนในรูปแบบของสิทธิบัตรเทคโนโลยี Know-Hows ขั้นตอนทางเทคโนโลยี และการบริการทางด้านเทคโนโลยี
- การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรายได้ดังต่อไปนี้²⁹

²⁷ Article 41, Decree No. 24/2007/ND-CP

²⁸ Article 38,40, Decree No. 24/2007/ND-CP

²⁹ Article 37, Decree No. 24/2007/ND-CP

- 1) รายได้จากการดำเนินกิจการตามสัญญา ในการทำวิจัยทางวิทยาศาสตร์และการพัฒนาเทคโนโลยี
- 2) รายได้จากการจำหน่ายสินค้าในช่วงทดลองผลิต โดยมีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน
- 3) รายได้จากการผลิตสินค้าด้วยเทคโนโลยีใหม่เป็นครั้งแรก โดยมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี
- 4) รายได้จากการบริการทางด้านเทคโนโลยีซึ่งให้บริการโดยตรงแก่การเกษตร
- 5) รายได้จากการฝึกงานให้แก่ชนกลุ่มน้อย
- 6) รายได้จากการผลิตสินค้า การค้า หรือการบริการในส่วนที่ดำเนินการโดยผู้พิการ
- 7) รายได้จากการฝึกงานให้แก่ผู้พิการ เด็กที่ตกอยู่ในความลำบาก และผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

4.6.2.4 สามารถนำผลขาดทุนไปใช้ได้มีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปี

4.6.3 สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (Vale Added Tax)

- 1) ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ไม่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ³⁰
- 2) การถ่ายทอดเทคโนโลยีตามที่กำหนดไว้ใน หมวดที่ 3 ของประมวลกฎหมายแพ่งแห่งประเทศเวียดนาม สำหรับสัญญาการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้วยการโอนเครื่องจักรและอุปกรณ์ จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีในส่วนคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ ยกเว้นการส่งออกคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์³¹
- 3) ผลิตภัณฑ์ที่เป็นพันธพืชและพันธสัตว์
- 4) ผลิตภัณฑ์จากน้ำและทะเลที่ยังไม่ได้ผ่านการแปรรูป
- 5) สินค้านำเข้าประเภทเครื่องจักร อุปกรณ์ อุปกรณ์ขนส่งและอุปกรณ์เฉพาะอย่างที่ไม่สามารถผลิตได้เองในประเทศ ซึ่งนำเข้ามาเพื่อใช้ในการทำวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และการพัฒนาเทคโนโลยี
- 6) การโอนสิทธิในการใช้ที่ดิน

³⁰ Article 4, Clause 4, Decree No. 158/2003/ND-CP

³¹ Article 4, Clause 23, Decree No. 158/2003/ND-CP

- 7) หนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 8) บริการประกันภัย
- 9) บริการไปรษณีย์และโทรคมนาคม รวมถึงอินเทอร์เน็ตภายใต้โครงการของรัฐบาลเวียดนาม
- 10) ผลิตภัณฑ์ประเภทอวัยวะเทียม รถเข็น และอุปกรณ์สำหรับคนพิการ³²

4.6.4 สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับภาษีการนำเข้าและส่งออก (Import tax and Export Tax)

สินค้าที่ได้รับการยกเว้นและลดหย่อนภาษีศุลกากรหรือภาษีนำเข้าและส่งออก มีดังต่อไปนี้³³

1. สินค้าเพื่อการป้องกันประเทศและเพื่อรักษาความมั่นคง ภายในประเทศ
2. สินค้าและบริการเพื่อการศึกษาหรือการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์
3. สินค้าที่นำเข้าเป็นการชั่วคราวเพื่อส่งออกในภายหลังและสินค้าที่ส่งออกไปเป็นการชั่วคราวเพื่อใช้ในงานแสดงสินค้าและงานนิทรรศการต่าง ๆ

สินค้าส่งออกและสินค้านำเข้าที่ได้รับการยกเว้นภาษีมีดังต่อไปนี้

1. การนำเข้าหรือส่งออกสินค้าตัวอย่าง
2. การนำเข้าหรือส่งออก Duty-free Luggage of Passengers
3. การนำเข้าหรือส่งออกโดยองค์กรต่างชาติหรือ นักลงทุนต่างชาติที่ได้รับสิทธิพิเศษทางการทูตในเวียดนามภายใต้ข้อตกลงตามกฎหมายของเวียดนาม
4. การนำเข้าสินค้าเพื่อจำหน่ายในลักษณะของสินค้าปลอดภาษี (Duty-free Sale)
5. การนำเข้าหรือส่งออกโดยบริษัทต่างชาติและคู่สัญญาชาวต่างชาติที่ร่วมทำธุรกิจประเภท BCC กับนักลงทุนท้องถิ่นตามกฎหมายการลงทุนต่างชาติในเวียดนาม รวมทั้ง
  - 1) การนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อเป็นสินทรัพย์ถาวรของบริษัท
  - 2) พาหนะพิเศษที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตและรถบรรทุกสินค้าที่มีที่นั่งมากกว่า 24 ที่นั่ง รวมทั้งเรือบรรทุกสินค้า
  - 3) ส่วนประกอบและชิ้นส่วน ที่ใช้ใน 2 รายการแรก

³² <http://www.exim.go.th>

³³ <http://www.exim.go.th>

- 4) การนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในโครงการ BOT, BTO และ BT เช่น Plants Seeds, Breeds, Special Medicinal Herbs เพื่อใช้ในโครงการด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง
- 5) วัสดุก่อสร้างที่ไม่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ
- 6) การนำเข้าวัตถุดิบสำหรับผู้ประกอบการผลิตเครื่องจักร อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า (ยกเว้นภาษีให้เป็นระยะเวลา 5 ปี นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการผลิต)
- 7) การนำเข้าวัตถุดิบอื่น ๆ ที่นำมาใช้ในโครงการในกลุ่ม Specially Encouraged Projects ตามที่รัฐบาลเวียดนามกำหนดและโครงการที่ตั้งในถิ่นทุรกันดาร (ยกเว้นภาษีให้เป็นระยะเวลา 5 ปี นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการผลิต)
7. การขายสินค้าโดยองค์กรท้องถิ่น (Domestic Organizations) และนักลงทุนท้องถิ่น รวมทั้งนักลงทุนต่างชาติ ให้แก่ธุรกิจแปรรูปสินค้า (ได้รับการยกเว้นภาษีส่งออก)
8. การขายสินค้าที่ผลิตได้ให้แก่บริษัทที่ผลิตเพื่อส่งออกจะได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ผลิตสินค้านี้ดังกล่าว
9. เงินช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม
10. การนำเข้าเครื่องมือ เครื่องจักร และยานพาหนะเพื่อการขนส่งได้รับการยกเว้นภาษีในกรณีที่นำมาใช้สำหรับ
  - 1) โครงการเพาะปลูกและปลูกป่า
  - 2) โครงการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐานรวมทั้งการขนส่งสาธารณะ
  - 3) การศึกษา สาธารณสุข หรือ วัฒนธรรม
  - 4) การผลิตเพื่อส่งออกและการค้า
  - 5) การพัฒนาภาคเกษตรกรรมและประมง
  - 6) โครงการวิทยาศาสตร์ การบริหารธุรกิจ หรือการถ่ายโอนเทคโนโลยี
  - 7) การพัฒนาการผลิตหรือการย้ายฐานการผลิต (Relocation)
  - 8) การพัฒนากิจการที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ
11. การนำเข้าของโครงการลงทุนในท้องถิ่นทุรกันดารจะได้รับการยกเว้นภาษี
12. กิจการในเขต EPZs ไม่ต้องเสียภาษีนำเข้าและส่งออกสำหรับอุปกรณ์ เครื่องจักร วัตถุดิบ และสินค้าที่นำเข้ามาในเขต EPZs รวมทั้งสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกจาก EPZs และที่จำหน่ายให้แก่ EPZs อื่น

13. กิจการท้องถิ่นและโครงการประเภท BOT, BTO และ BT ได้รับยกเว้นและลดหย่อนภาษีนำเข้า ตามที่ระบุไว้สำหรับกิจการของนักลงทุนต่างชาติ และคู่สัญญาในลักษณะที่เป็น BCC

14. สินค้าที่สูญหายหรือถูกทำลายในระหว่างขนส่งซึ่งได้รับการรับรองจากตัวแทน

15. สินค้าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเป็นพิเศษ

16. เครื่องเรือนและอุปกรณ์ที่นำเข้าโดยนักลงทุนชาวต่างชาติและหุ้นส่วน เพื่อดำเนินกิจการโรงแรม เซอร์วิสอพาร์ทเมนท์ และอาคารสำนักงาน ที่อยู่อาศัย ศูนย์การค้า การบริการทางด้านเทคนิค ซุปเปอร์มาร์เก็ต สนามกอล์ฟ รีสอร์ท ศูนย์กีฬา เป็นต้น

17. วัตถุดิบ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าส่งออก

18. วัตถุดิบที่นักลงทุนชาวต่างชาติได้ใช้ในการผลิตและขายต่อไปยังผู้ส่งออกโดยตรง³⁴

4.6.5 สิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต (Special Consumption Tax)

สินค้าที่ได้รับการยกเว้นและลดหย่อนภาษีสรรพสามิต มีดังต่อไปนี้³⁵

1) การผลิตสินค้าที่อยู่ภาวะยากลำบากเช่นประสบภัยธรรมชาติ การก่อวินาศกรรมหรือเหตุร้ายแรงอื่น ๆ อาจได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีสรรพสามิต

2) การผลิตยานพาหนะจะได้รับลดหย่อนภาษีสรรพสามิต ตามช่วงเวลาและอัตราดังต่อไปนี้

1. ลดหย่อน 70% ในปี 2547

2. ลดหย่อน 50% ในปี 2548

3. ลดหย่อน 30% ในปี 2549

4. ตั้งแต่ปี 2550 เป็นต้นไป เสียในอัตราปกติ

³⁴ Ernst & Yong Vietnam Limited, Doing Business in Vietnam, 2005, page 48

³⁵ Article 16, Decree No.149/2003/ND-CP